

även mycket svårt att förlika mig med. Den talar visserligen om längtan till Kristus, men ej om hemlängtan. Dess härliga melodi synes mig passa bättre i fastan än under glädjetiden mellan påsk och pingst. I stället föreslås 108: 1, 2. — Måhända vore det skäl i att ta under omprövning, huruvida ej 243: 3—7 vore rätt så bra till gradual som 128: 6—8. — På 4 S. e. påsk skulle jag såsom introitus vilja se 106: 1, 2. Evangeliet handlar om Anden, men detta behöver ju ej direkt komma till uttryck i introitus. Den bör i stället tala mera i allmänhet om »nyttan av Jesu bortgång».

Alla ämbetsbröder, som använt förslaget till introitus och gradual, ha säkert känt, vilken obeskrivlig lättnad det är att slippa fundera på valet av dessa psalmer. Den svåraste delen av psalmvalet är undan-gjord på förhand. Ingen må kalla det för prästerlig bekvämlighet att följa en sådan lista. Den som brukar lägga ned arbete på sitt psalmval, åtnjuter här en välbehövlig lättnad; den som brukar slarva med nummerlappen, får ålägga sig en hälsosam tukt. Blev en cykel fastställd, skulle alla känna tillfredsställelse över ordnade förhållanden på detta område. *David Glimborg.*

Recensioner.

Der deutsche Dom.

Vad är »Der deutsche Dom»? En samling liturgiska försök på uppdrag av Berneuchener-konferensen utgivna av Ludvig Heitmann, Karl Bernhard Ritter och Wilhelm Stählin. Framför mig ligga följande häften: Das heilige Abendmahl, Die Beichte der Gemeinde, Das Gebet der Tageszeiten, Der Psalter och Pfarrgebiete, samtliga utgivna å Hanseatische Verlagsanstalt i Hamburg (utan angivande av tryckår). — »Die Berneuchener Konferenz» — vad är då den? — En krets av evangeliska teologer och andra medlemmar av de tyska landskyrkorna, som sedan 1923 hålla årliga sammankomster (»Arbeitstagungen») i Berneuchen, en liten ort i Neumark. De liturgiska försök, som hava utkommit som häften i samlingen »Der deutsche Dom», hava vuxit fram ur detta gemensamma arbete. Avsikten är att göra ett försök »die liturgischen Einzelentwürfe Einzelner, welche immer nur für einen beschränkten Kreis von Fällen gültig sein können, abzulösen durch Ordnungen, die imstande wären, Pfarrer und Gemeinde nach Möglichkeit dem tastenden Versuch des Augenblicks zu entreissen und eine neue 'Einheit in Mannigfaltigkeit' für das gottesdienstliche Leben der evangelischen Kirchen vorzubereiten». Avsikten är sålunda den bästa. Ty på intet område behöver Tysklands söndertrasade evangeliska kristenhet bättre enhet än på det liturgiska. Att konferensen förvisso

icke vinner sitt mål är en annan sak. Överhuvud taget lär intet resultat av enhetssträvandena vinnas, så länge Tyskland är så rikt som för närvarande på stora liturgiska profeter, som alla mena, att just deras idéer äro de allena saliggörande.

Der deutsche Dom torde avgjort få räknas till de bättre utslagen av den oerhörda liturgiska verksamhetsivern i Tyskland för närvarande, beträffande vilken förhållandet mellan kvantitet och kvalitet i bästa fall torde kunna betecknas som omvänt proportionellt. Emellertid torde det erkännande, som bör komma de ovan angivna häftena till del, huvudsakligen tilldelas den goda viljan. Ty otvivelaktigt är avsikten högst betydligt bättre än utförandet. Över detta senare vilas i betänklig grad detta samma osäkra, valhänta drag, som präglar det mesta, som inom Tyskland under de senaste åren sett dagen på det liturgiska området och som har sin grund i att det mest traditionsbundna av allt traditionsbundet har ryckts loss från traditionen. Alla dessa snart sagt oändliga försök göra i all sin skiftande mångfald dock ett tröstlöst enahanda intryck, alldeles som man från åsynen av en mängd olika blomsterplanter, som uppryckts ur jorden och fått ligga i solen och torka, icke har kvar intrycket av livets mångskiftande rikedom utan av torkans enahanda. Planter, uppryckta ur jorden och därför snart förtorkade, äro alla dessa, oberoende av traditionen upp-

byggda liturgiska försök, de må sedan vara uttänkta av aldrig så skarpsinniga hjärnor. Under denna dom falla naturligtvis i första hand de båda häftena »Das heilige Abendmahl» och »Die Beichte der Gemeinde». Trots många goda detaljer verka de som helhet så underligt verklighetsfrämmande. Man känner ofelbart: detta är ej något som organiskt vuxit fram utan en konstprodukt. Men livet vill självt bilda sina former. Det låter inte forma sig efter nådiga modeller.

Vida mera tilltalande helhetsbilder er-

bjuda de båda andra häftena, av vilka det ena är avsett att erbjuda morgon- och aftonandakter för en vecka, det andra dagliga böner och böner vid särskilda tillfällen för prästerna. Idén är ju förträfflig. Skada blott, att bönerna icke sällan verka uppstyldade och vanprydade av effektsökeri. Trots detta må emellertid den förmodan uttalas, att den som gör sig besvär med att taga del av dessa båda häften, knappast skall ångra den nedlagda mödan.

K. P.

Meddelanden.

Lunds stifts Organist- och Kantorsförnings årsmöte i Kristianstad.

Lunds stifts organist- och kantorsförnings ordinarie årsmöte tog tisdagen den 12 juli sin början i Kristianstad under ordförandeskap av musikdir. Svante Sjöberg, Karlskrona. I sitt hälsningsanförande framhöll ordföranden bl. a., att organisationen under det gångna året haft glädjen se sitt medlemsantal ökas. Allmänna föreningen har sålunda över 700 medlemmar f. n., och stiftsföreningens medlemsantal har även något ökat.

Första frågan på föredragningslistan gällde ansvarsfrihet åt Centralstyrelsen, vilket beviljades. Av föreliggande berättelser framgick, att även ekonomin förbättrats under det gångna året. Till revisorer för granskning av allmänna föreningens räkenskaper föreslogos från Lunds stifts kantorerna Gustaf Svensson, Bosjökloster, och Carl Lindberg, Barsebäck. Föreningen uttalade sig för bibehållande av hittillsvarande arvoden åt centralstyrelsens sekreterare och kassaförvaltare. Härefter företogs val av revisorer för granskning av stiftsföreningens räkenskaper, och omvaldes därtill hrr Carl Lindberg, Barsebäck, och Joh. Persson, Billeberga, med hrr Ragnar Blennow, Björnekulla, och Tage Wikström, Ingelstorp, som suppleanter.

Det vid förra årsmötet behandlade förslaget om ändring av stiftsföreningens stadgar förekom nu för konfirmerande beslut. Föreningen beslöt vidhålla de vid förra årsmötet beslutade stadgeändringarna, vilka omedelbart skola träda i kraft.

Till ledamöter i stiftsföreningens styrelse för tiden 1928—1931 omvaldes hrr Svante Sjöberg, Karlskrona, Gustaf Svensson, Bosjökloster, och Harald Olbers, Kågeröd, med hrr Olof Wadborg,

Kristianstad, och Edvin Odell, Malmö, som suppleanter. Till ordförande i föreningen för en tid av fyra år omvaldes musikdir. Svante Sjöberg, och till vice ordförande för återstående tiden av sitt mandat musikdir. Axel Boberg, Malmö. Mötet utsåg till dirigent för föreningens sångkör musikdir. Olof Wadborg, Kristianstad, och till biträdande dirigent kantor Johannes Blennow, Löderup. — Efter en kort diskussion beslöts, att nästa årsmöte skall hållas i Lund. Till mötesbestyrelse utsågos, förutom ordföranden och v. ordf., som äro självskrivna, hrr A. O. Assar och O. Mellander, Lund, samt fröken Hanna Nosslin, Skabersjö.

Härefter behandlades frågan om gemensam rättshjälp för kårens medlemmar. Centralstyrelsen, som utsått denna fråga för stiftsföreningarnas hörande, ansåg, att en framkomlig väg vore, att föreningen beslutade om ett tillägg tillsvidare till årsavgiften av exempelvis 25 öre per medlem för att såmedelst öka fonden för rättshjälp, dels att underhandlingarna inleddes med Svensk Lärartidnings jurist. På förslag av hrr Olbers och Blennow beslöts, att en avgift av 25 öre per medlem tages av inlevererade medlemsavgifter och lägges till ifrågavarande fond, vilken fondering skulle pågå, så länge Centralstyrelsen anser kassans tillgångar tillåta ett sådant tillvägagångssätt. I övrigt uttalade sig föreningen för att underhandlingar inledas med Svensk Lärartidnings jurist. För besvarande av andra frågan om hur ett tjänstgöringsbetyg för kyrkomusiker lämpligast skall avfattas, tillsattes en kommitté, bestående av hrr A. O. Assar, C. Lindberg och R. Blennow, för utarbetande av ett förslag i frågan för behandling av mötet påföljande dag.

Efter första dagens förhandlingar hade styrelsen sammanträde, varunder